

1961

ଏପ୍ରିଲ 19.

ଏଲ୍. ଏନ୍. ମୁଖାର୍ଜୀ

ବନାମ

ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ

(କେ. ସୁବା ରାଓ ଏବଂ ରଘୁବର ଦୟାଲ, ନ୍ୟାୟାଧୀଶବୃନ୍ଦ)

ଫୌଜଦାରୀ ବିଚାର-କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର-ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର କରିବାର ଅଧିକାରିତା ଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଯଦି ଫୌଜଦାରୀ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅପରାଧର ବିଚାର କରିପାରିବେ— ଦକ୍ଷ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1898 (1898 ର V), ଧାରା 177, 239-ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତା, 1860 (1860 ର ଅଧିନିୟମ XLV), ଧାରା 120- B, 420, 463 ।

ଆବେଦନକାରୀ ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତାର ଧାରା 420 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 120-B ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର ପାଇଁ ଏବଂ ସେହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁସରଣରେ ଜାଲିଆତି ଅପରାଧ ପାଇଁ ମାଡ୍ରାସର ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିକଟରେ ସୁପରିକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅପରାଧକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କଲିକତାରେ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ କି ଏହାର ଅନୁସରଣରେ ଅନ୍ୟ ଅପରାଧ ମାଡ୍ରାସରେ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଅପରାଧକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅପରାଧକୁ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ମାଡ୍ରାସ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନାହିଁ ।

ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଗଲା ଯେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁସରଣରେ କରାଯାଇଥିବା ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର କରିବାର ଅଧିକାରିତା ଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ମଧ୍ୟ ଅପରାଧକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅପରାଧକୁ ବିଚାର କରିବାର ଅଧିକାରିତା ରହିଛି, ଯଦିଓ ଏହା ଏହାର ଆଞ୍ଚଳିକ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ପରିସର ବାହାରେ କରାଯାଇଥିଲା ।

ପୁରୁଷୋତ୍ତମଦାସ ଡାଲମିଆ ବନାମ ପଣ୍ଡିତବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ, [1962] 2 ଏସ. ସି. ଆର. 101, ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ କରାଗଲା ।

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 119/1960 ।

1960 ମସିହାର ଫୌଜଦାରୀ ବିବିଧ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 246 ମାମଲାରେ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ର 14 ଏପ୍ରିଲ, 1960 ତାରିଖରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଡି. ଏନ୍. ମୁଖାର୍ଜୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏମ୍. ଏସ୍. କେ. ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଟି. ଏମ୍. ସେନ୍ ।

1961 ମସିହା ଏପ୍ରିଲ 19 ତାରିଖରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ରଘୁବର ଦୟାଲଙ୍କ ଦ୍ଵାରା- ଏହି ଆବେଦନ, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ଵାରା, ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ବିଧି ସଂହିତାର ଧାରା 120-B ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 420 ଅନୁଯାୟୀ ଜାଲିଆତି ଅପରାଧ ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିବା ଅପରାଧକ୍ଷତ୍ର ଅପରାଧର ବିଚାର ପାଇଁ ଏବଂ ସେହି କ୍ଷତ୍ର ଅନୁସରଣରେ କରାଯାଇଥିବା ଜାଲିଆତି ଅପରାଧ ପାଇଁ ମାତ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆବେଦକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ମାମଲାର ସୁପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଟେ । ଏହି ଅପରାଧକ୍ଷତ୍ର କଳିକତାରେ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି । କ୍ଷତ୍ର ଅନୁସରଣରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅପରାଧ ମାତ୍ରାସର ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି । ଏହି ସୁପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ଖାରଜ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଆଧାରରେ ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ମାତ୍ରାସରେ ଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକର କ୍ଷତ୍ର ଅପରାଧର ବିଚାର କରିବାର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କଲେ ।

ଏହି ଆବେଦନରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି କଳିକତାରେ ଆରୋପିତ ହୋଇଥିବା କ୍ଷତ୍ର ଅପରାଧ ମାତ୍ରାସର ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିଚାର କରାଯାଇପାରିବ କି ।

ଆମେ ଆଜି ପୁରୁଷୋତ୍ତମଦାସ ଡାଲମିଆ ବନାମ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ⁽¹⁾ ମାମଲାରେ ମତ ଦେଇଛୁ ଯେ ଅପରାଧକ୍ଷତ୍ର ଅପରାଧର ବିଚାର କରିବାର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି କ୍ଷତ୍ର ଅନୁସରଣରେ ହୋଇଥିବା ଅପରାଧର ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରିପାରିବେ, ଯଦିଓ ସେହି ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକ ମାତ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ ବାହାରେ ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ପରିସର ବାହାରେ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେହେତୁ ଦଣ୍ଡ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 239 ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦଣ୍ଡ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 177 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ଵାରା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ନୁହେଁ, ଯାହା ଅପରାଧର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ଅପରାଧର ବିଚାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷେଧାଦେଶ ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ । ଯୁକ୍ତିର ସମାନତା ଆଧାରରେ, କ୍ଷତ୍ର ଅନୁସରଣରେ

(¹) [1962] 2 S.C.R. 101.

1961

ଏଲ୍. ଏନ୍. ମୁଖାର୍ଜୀ
ବକାମ

ମାନ୍ଦ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ରମ୍ଭୁବର
ଦୟାଲ

କରାଯାଇଥିବା ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର କରିବାର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅପରାଧକୁ ବିଚାର କରିପାରିବେ, ଯଦିଓ ଏହା ଏହାର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ପରିସର ବାହାରେ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଆମେ ବିଚାର କରୁଛୁ ଯେ ଆବେଦନ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଆଦେଶ ସଠିକ୍ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ଏହି ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ

ଅନୁବାଦକ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।